

mig i mit kære, gamle Danmark, i Vrøvlets Himmerige. Saa besluttede jeg at forsøge Lykken paa egen Haand og tog igaar Morges med første Tog til Berkenbrück. Overingeniøren udstedte øjeblikkelig et Indbydelseskort til mig, ja takkede mig endogsaa for min Interesse for Foretagendet og stillede alle Oplysninger om Forarbejderne til min Disposition.

Jeg skal forsøge at give dig en Forestilling om, hvad jeg fik at se. Først maa jeg da fortælle, at hvad det drejede sig om, var at tørlægge en Strækning af Flodlejet for at kunne foretage Reparation af en Bropille. Først havde man forsøgt paa almindelig Vis at lægge en Fangdæmning tversover Floden, men Strømmen var for stærk, de kunde ikke faa Dæmningen lukket uden at anlægge en Omløbskanal, hvad der under de givne Forhold vilde være for omstændeligt og kostbart. Saa havde man fundet paa (og dette er det ny og sindrige ved Sagen) at lade Strømmen selv besørge Lukningen, idet man lod en kolossal Tømmerkiste, nøjagtig af Størrelse som Dæmningsaabningen, drive ned derimod, styret fra Land og med passende Belastning. Det hele forløb udmærket. Idet Tømmerkisten tørnede, bragede det lidt foruroligende i Dæmningsfløjene, og Vandet steg stærkt; men Strømmen førte den nok saa nydelig paa Plads, og tilsidst sad den der, drevet ind i Dæmningen som en Prop i en Flaskehals. Det var et virkelig gribende Øjeblik. Jeg kunde ønske, du havde været tilstede. Virkningen forhøjedes ved, at der samtidig lød et Par Mine-skud noget derfra, hvor man ved Gennemgravning skaffede Flodvandet et midlertidigt Afløb ud til en Mose med en Sø.

Bagefter blev der serveret Champagne i et Telt, der var rejst paa Pladsen, og ved denne Lejlighed blev der holdt en Række Taler. Tilsidst (fald nu ikke ned af Stolen!) udbragte ogsaa jeg en Skaal, nemlig for den tyske Teknikerstand, der her igen havde givet Verden et glimrende Bevis for sin Overlegenhed. Det gik meget godt. Naturligvis kneb det lidt med Sproget; men hvor jeg manglede et Ord, klarede jeg mig med en udtryksfuld Haandbevægelse. Talen vakte stor Begejstring, fra alle Sider omringede man mig for at trykke min Haand, og en tilstedeværende Reporter underkastede mig paa Hjemturen et Interview. Du vil da ogsaa kunne finde mit Navn i „Tageblatt“ for idag.

Iøvrigt stiftede jeg ved samme Lejlighed Bekendtskab med en Mand, en Professor Pfefferkorn, der ogsaa kan være mig til